Hadrián 04

22/6/2026

R #31

REGIONY MEZINÁRODNÍ DIVADELNÍ FESTIVAL HRADEC KRÁLOVÉ

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Zdarma

festivalregiony.cz

Editorial

Drahé čtenářstvo,

věděli jste, že každý den je vybraná inscenace z programu festivalu tlumočena do českého znakového jazyka? Já až do nedávna ne. Není pochyb, že divadlo je místem sdíleného zážitku. Unikátním časoprostorem, kde se lidé setkávají, diskutují a společně žijí příběhy, které překračují hranice všednodennosti. Aby však byla dialogická hodnota divadla zachována, musí být otevřené všem.

Na první pohled se může zdát, že tlumočení pro neslyšící je pouze technické opatření, které umožňuje specifické divácké skupině plnohodnotně sledovat představení. Ve skutečnosti je to ale gesto respektu a připomínka, že kultura nemá patřit jen většině, ale všem, kteří chtějí být její součástí.

Mezi komunitou pravidelně se setkávající na festivalu Regiony nejsou pouze neslyšící. V jednom městě se na pár dní sejde student divadelní vědy, postarší věrná fanynka hradeckého divadelního dění, pár novomanželů klidně až ze Švýcarska a budoucí prvňáček. Každý ze zcela jiného prostředí, a přece odpoledne všichni pospolu sedíme třeba v šapitó v Žižkových sadech a nestačíme žasnout nad tím, co si pro nás festivalový kreativci opět přichystali. Dramaturgie festivalu Regiony je přístupná cizincům, dětem, vozíčkářům i všem ostatním. Hraje se s cizojazyčnými titulky i beze slov, cenová politika myslí i na ty nízkopříjmové, kdy spousta programu je za dobrovolné vstupné nebo zcela zdarma, myslí se na všechny věkové kategorie.

Festival Regiony tak není jen přehlídkou inscenací, ale připomíná nám, že kultura a umění má sílu bourat bariéry a vytvářet mosty tam, kde je společnost často staví. Protože skutečně otevřené divadlo není takové, do kterého mohou přijít všichni. Je to divadlo, ve kterém se všichni mohou cítit vítáni.

Anna Seifertová

Glosa

„Sakra, oni to prosadili!“

„Sakra, oni to prosadili.“ Tuto zprávu – ve skutečnosti obvykle formulovanou o poznání hruběji – jsem za poslední rok na telefonu četl několikrát. Pokaždé bylo jasné, na co její autoři narážejí. Jednou šlo o seškrtané dotace „politickým“ neziskovkám, jindy o rušení celých úřadů. Vždy se jednalo o opatření, která ještě před několika lety působila jako okrajové politické návrhy, ale postupně se proměnila ve skutečnost. Naposledy mi podobná zpráva přistála v telefonu minulé pondělí, kdy vláda schválila návrh na změnu financování veřejnoprávních médií.

Poté, co minulá vláda po letech zvýšila koncesionářské poplatky, hodlá současný kabinet Andreje Babiše převést financování České televize a Českého rozhlasu ze systému koncesionářských poplatků přímo pod státní rozpočet. Zároveň jim přidělil částku odpovídající zhruba úrovni před loňským navýšením. Kritici změny namítají, že tímto krokem média nejen přijdou o část příjmů, ale především ztratí institucionální odstup od politické moci. Zatímco dosud proudily peníze přímo od občanů, nově bude jejich výše záviset na rozhodnutí vlády a parlamentní většiny.

Pokud si dnes pustíte některou ze stanic České televize či Českého rozhlasu, zjistíte, že jinak přesně seřízený program připomínající jízdní řád japonských šinkansenů nabral minutové zpoždění. Půjde o jeden z projevů čtyřiadvacetihodinové výstražné stávky, kterou chtějí zaměstnanci obou médií upozornit na důsledky změny jejich financování. Zpravodajství ani publicistika sice neustanou, vysílání však má nést viditelné stopy protestu. Totéž platí pro weby a sociální sítě, kde redakce omezí obsah na nezbytné minimum. Její podporovatelé navíc přijdou do práce v černém. Na poměry veřejnoprávních institucí jde téměř o revoluční gesto.

Doufám, že věta „sakra, oni to prosadili“ jednou zazní i v souvislosti s jinými politickými rozhodnutími. Třeba až se podaří zkrátit pracovní týden, důsledněji zdanit extrémní bohatství nebo zastropovat ceny bydlení. Zatím však tato slova slýchám především ve chvílích, kdy se prosazuje pravý opak. A obávám se, že v příštích letech je neuslyšíme naposledy.

Štěpán Truhlařík

Tip dne

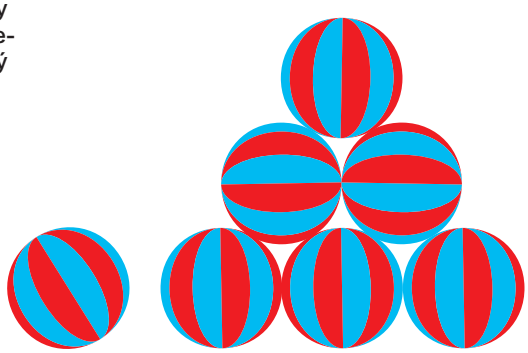
S hudební částí festivalového programu jsou písničkáři a písničkářky neodmyslitelně spjatí. Dnes ve 21.00 zavítá do Šapitó u kašny jedna z výrazných představitelek nejmladší generace. Magdalena Fendrychová vystupující pod pseudonymem Kvietah má na kontě dvě studiová alba, přičemž za to poslední, *Díky, včely*, loni získala Cenu Anděl v kategorii Objev roku. Kvietah ve své tvorbě posouvá tradiční písničkářství od intimního doprovodu akustické kytary k odvážnější elektronické i popové produkci. Ve svých textech se dotýká například nefunkčních rodinných či milostných vztahů, zároveň ale s lehkostí překračuje úzkou generační zkušenost. Vrací se do minulosti i konkrétních regionů, aby otevírala obecnější témata víry, uprchlictví či války, a neztrácí přitom cit pro občanskou angažovanost. Dnešní festivalový večer tak nabídne setkání s křehkou textařskou poetikou a hudbou, která dokáže být intimní i naléhavá.

Štěpán Truhlařík

Představujeme divadelní profese

Inspektor/ka hlediště

Stará se o všechno, co se děje mezi vstupem diváků do divadla a začátkem představení – a často i během něj. Koordinuje uvaděče, dohlíží na usazování publika, řeší opozdilce, kapacitu sálu, přístupnost, mimořádné situace i to, aby se diváci ve správný čas ocitli na správném místě.
Nejoblíbenější věta: „Můžeme pouštět.“

Hadrián

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Šéfredaktorka
Veronika Švecová

Redakce
Adéla Kalusová
Julie Růžičková
Anna Seifertová
Štěpán Truhlařík

Jazyková korektura
Anežka Hašková

Grafický design
Přemysl Zajíček

Sazba
Čarokrásno kolektiv
Kristýna Marková
Nikola Iljučoková
Barbora Tomová

Dětská stránka
Jana Nechvátalová
Nikola Iljučoková

Foto
Lukáš Veselý
Ester Šebestová
Jan Šmída

Produkce
Barbora Kalinová

Pořadatelé festivalu
Klicperovo divadlo o.p.s.
Divadlo DRAK a Mezinárodní institut figurálního divadla o.p.s.
kontrapunkt, z. ú.

Tisk
Martin Sedláček

Generální partneři
Statutární město Hradec Králové
Calendarium Regina

Hlavní partneři
Ministerstvo kultury České republiky
Královéhradecký kraj
Státní fond kultury ČR

Pořadatelé
Organizers

Generální partneři
General partners

Hlavní partneři
Main partners

Hlavní mediální partner
Main media partner

Vojtěch Bárta, Tereza Dostálová a Tobiáš Nevřiva o projektu *Tohle město není pro starý*

Tohle město není pro starý

- inscenace vznikla z iniciativy kolektivu autorů Chemického divadla (Vojtěch Bárta) a Divadla Setkání (Tereza Dostálová a Tobiáš Nevřiva)
- soubory ohledávají nové formy divadla poezie, tvoří imaginativní, ekologicky a sociálně angažované projekty

Inscenace *Tohle město není pro starý* vznikla ve spolupráci pražského Chemického divadla a uměleckého kolektivu Divadlo Setkání. Jak jste se coby autorský kolektiv poznali a co vám přináší vzájemná spolupráce?

VB: Moc se mi líbila inscenace *Language Barrier Equal,* která se zabývala životem ukrajinských uprchlic v ČR a která byla také uvedena na festivalu Regiony. Dal jsem se do řeči s jejím tvůrčím týmem. Tobiáše jsem pak oslovil jako dramaturga a spoluautora pro projekt *Být bydlit obyvatel byt.*

On mě zase pozval do své inscenace *Krtek kámen kyanid,* kde hraju roli zahrádkáře. Zajímají nás podobná témata, ale každý k nim přicházíme trochu odjinud. Tobiáš s Terezou vnášejí do projektu novou energii, zkušenost s audiowalky a velkou citlivost pro komunitní a environmentální témata.

TN: Vojtu jsem poprvé poznal jako porotce Wolkrova Prostějova. Potom jsme se průběžně potkávali během mého studia na DAMU. Navštěvoval jsem projekty Chemického divadla a Vojta naopak sledoval naši tvorbu. Zásadní moment přišel na zahradě Rothmayerovy vily, kam jsem šel na prohlídku s babičkou. Vojta mě oslovil s tím, že bychom měli něco společně vytvořit. Od té doby je to už třetí projekt, na kterém spolupracujeme.

TD: My s Tobiášem jsme se v rámci Divadla Setkání poznali už na KALD DAMU, kde jsme byli spolužáci a začali jsme společně tvořit. S Vojtou jsem se seznámila přes Tobiáše. Na naší spolupráci mě nejvíc inspiruje zápal Tobiáše i Vojty pro tvůrčí činnost. Mají schopnost přemýšlet o konceptu skoro 24/7, a to pořád se stejnou intenzitou a nadšením.

Tvůrci *Tohle město není pro starý* se ptají:

Co můžeme jako jednotlivci nebo jako občané udělat pro to, aby byl veřejný prostor a společnost snesitelnější? Jak dosáhnout toho, abychom byli empatičtější a citlivější k sobě navzájem, k přírodě, zvířatům, rostlinám a dalším více než lidským entitám?

***Tohle město není pro starý* je projekt rozkročený mezi dokumentárním a site-specific divadlem. Jak pracujete ve své umělecké koncepci s prostorem Hradce Králové?**

VB: Hradec Králové znám nejvíc právě díky festivalu Regiony. Pro naši imaginaci bylo klíčové umístit vycházku do samotného středu města, mezi velká historická náměstí. Ta jsou dodnes do velké míry zároveň parkovišti a komerčními zónami. Zajímalo nás, jak může centrum města fungovat pro různé skupiny lidí, jaké funkce veřejného prostoru jsou posilovány a jaké jsou naopak potlačeny.

TN: Projekt vznikl se zadáním vytvořit projekt, který bude vycházet z Hradce Králové, ale nebude na něj navázaný tak těsně, aby ho nešlo uvádět i v jiných městech. Inspirace proto vychází primárně z tématu stáří a z lidí, se kterými pracujeme, a až následně z konkrétního místa. Ve výsledku tedy nejde jen o portrét jednoho města, ale o způsob, jak se skrze konkrétní město dívat na širší společenské téma.

TD: Jako scénografku mě na site-specific a open air projektech baví, že člověk má od začátku velmi konkrétní zadání. Nezačíná v prázdném prostoru, protože část scénografie už existuje. Je jí místo samotné. Musíme hledat citlivé a chytré řešení, které nebude prostoru jen něco vnucovat. Inspirativní je pro nás v tomto směru hnutí gentle activism.

V čem jsou pro vás žánry dokumentárního a site-specific divadla nosné? Jaké inscenační prostředky vám umožňují používat a rozvíjet?

TN: Dokumentární a site-specific postupy jsou pro nás klíčové, protože nám umožňují vyprávět příběhy a pohledy na svět, které často zůstávají mimo dominantní kulturní pole. Dlouhodobě se zabýváme zviditelňováním přehlížených příběhů, marginalizovaných témat a také přibližováním jiných než lidských perspektiv. Site-specific divadlo je pro nás přístup, jak téma ukotvit v konkrétním místě, a dokumentární přístup zase způsob, jak vycházet z reálných hlasů, zkušeností a vztahů.

VB: V tomto projektu je pro mě důležité hlavně to, že nejde o divadlo uzavřené do sálu. Jde o divadlo na náměstí, v centru obce, ve veřejném prostoru, který utváří životy lidí. Dokumentární rovina je tu přítomná skrze výzkum, rozhovory a setkání, ale nechceme vytvářet jen reportáž. Zajímá nás poetická forma, která se opírá o rozhlasové vysílání, audiowalk, živou performanci, písně, sound art i situace, které se odehrávají přímo mezi lidmi ve městě.

TD: Z hlediska scénografie je pro mě nosné právě to, že prostor má svoji historii, každodenní provoz a vlastní dramaturgii. Inscenační prostředky proto nemusí být velké ani dekorativní. Často stačí přesný detail, změna perspektivy, zvuk, přítomnost performerů nebo dočasná situace, která způsobí, že se na známé místo začneme dívat jinak. Baví mě napětí mezi tím, co je předem připravené, a tím, co do představení přinese život města.

Pokračování na straně 5.

Dvě ženy, dva světy a jeden společný Hood

Program mezinárodního divadelního festivalu REGIONY v Hradci Králové letos mimo jiné láká na jedno zásadní prvenství. Vůbec poprvé se hradeckému publiku představí pražské nezávislé uskupení Collective Coller. Na Hlavní scéně Divadla Drak odehraje svou autorskou inscenaci *Můj hood*, která vznikla v koprodukci s A studiem Rubín. Festival tak dává prostor platformě, která se ve své tvorbě vyhýbá škatulkám a propojuje činoherní divadlo s tancem, novým cirkusem a živou hudbou.

Collective Coller nefunguje jako klasické divadlo s pevným souborem a budovou. Jde o volné, neformální sdružení nezávislých tvůrců, které se zformovalo kolem herečky a tanečnice Anežky Hessové v pražském Studiu Citadela. Skupina funguje jako otevřená tvůrčí laboratoř, která dává dohromady umělce napříč obory – od režisérů a herců přes muzikanty až po vizuální a pohybové performery. Jejich projekty sázejí na experiment, vzájemnou spolupráci a otevírání témat, která hýbou současnou společností.

Pro hradecký festival si soubor vybral inscenaci *Můj hood*, která staví na silném autobiografickém základu. Příběh sleduje Anežku a Kamču, dvě nejlepší kamarádky z dětství, které se znovu setkávají po dlouhých dvaceti letech. Výchozí situace obou žen nemůže být odlišnější – zatímco jedna vyrůstala v kočovné maringotce ve Švýcarsku, druhá prožila dětství v kulisách typického pražského paneláku.

Představení se skrze fragmenty vzpomínek, touhy, humor i společný pohyb ptá, jak moc nás formuje prostředí, z něhož pocházíme. Je možné po dvou dekádách vzkřísit staré dětské pouto, nebo jsou si obě ženy už definitivně cizí? Inscenace se dotýká pocitu vykořeněnosti, hledání vlastního bezpečného místa – svého „hoodu" – i toho, zda dokáže cizinec porozumět domorodci a naučit se řeč jiného kmene.

První hostování Collective Coller na festivalu REGIONY nabídne hradeckým divákům autentické autorské divadlo. Kombinace specifického humoru, melancholie a precizní pohybové složky, která čerpá mimo jiné z tradičního indického tance Kathak, ukazuje, jak dnes vypadá zajímavá tvář domácí nezávislé scény.

Julie Růžičková

„V divadle neběží o tajemství přeměny hercovy, ale divákovy."
— Karel Hugo Hilar

KATANARI: O Yamaubě a pravé podobě lásky

Ve vaší tvůrčí práci se velmi často objevují komorní formy (malá jeviště, malé objekty, menší počet diváků). V čem vám tento inscenační princip vyhovuje? A narážíte v průběhu své inscenační praxe také na nějaké jeho limity?

Zajímá mě moment vzájemného sdílení časoprostoru a hledání blízkosti. Je to takový malý rituál. Jsme v jednom prostoru tak blízko, že nemůžeme vzájemnou přítomnost popřít a každý pár očí se spolupodílí na tom, co je viděné a prožité. Limitem může být právě ona viditelnost, anebo v jistém smyslu nepraktičnost, nicméně právě tato komorní forma je to, co mě v divadelní tvorbě zajímá.

Objekty, které používáte mají velmi různorodou povahu (od těch všedních – např. nádobí, přírodnin či textilií až po obskurní). Na základě čeho tyto objekty do svých inscenací vybíráte?

Objekty si vybírám intuitivně na základě vnitřních významů. Často jsou to objekty, které mají svou paměť, nesou vzpomínky či symbolický odkaz. Jsou to přírodní poklady nebo nečekané nálezy, jejichž hodnota, byť je především osobní, může vyvolat známý pocit nebo atmosféru. Tato reference nemusí být nutně zvědomělá, aby rezonovala.

Inspirací pro inscenaci *Yamauba – the oldest woman on Earth* vám byla krátká esej od Daisetzu Suzukiho. Co vás na ní zaujalo?

Yamauba je postava z japonského folklóru podobná naší babě Jaze a v tradičních příbězích často vzbuzuje strach. V své eseji se Suzuki zaměřuje na zobrazení této postavy v tradiční formě japonského divadla Nó, kde se její hrozivá podoba ukazuje zcela v novém světle. Suzuki doslova říká, že toto je pravá podoba lásky. Není to jemné a krásné, ale prastaré a oplývající obrovskou silou. Její strhaná tvář a bílé vlasy jsou důsledkem odvěké a nekonečné péče o vše živé…

V inscenaci prozkoumáváte archetyp staré ženy, žijící v přírodě. Proč je podle vás tento motiv aktuální?

Archetyp stařeny žijící v přírodě obsahuje hluboké až nadpřirozené poznání a sílu, která může vyvolávat strach. Často je, stejně jako vysoký věk, zatracovaná. Mezi motivy, které jsou prastaré a zároveň se opět vynořují z nevědomí a hlásí se o pozornost patří: znovupřijetí hodnot, které souvisí se stářím, hodnot ženy, kromě krásy definované z pozice mužského pohledu, obraz lásky, který není jemný a půvabný a vztahy mezi lidským a více než lidským světem.

Ptala se Anna Seifertová

Pokračování Interview ze strany 3:

V anotaci vaší inscenace je zmínka, že účinkujícími jsou mj. i lidé z místních komunit. V čem byla práce s nimi unikátní? Jednalo se o amatérské herce či profesionály?

VB: Ta pestrost je pro nás zásadní, protože nechceme dělat inscenaci o stáří v duchu „o nich bez nich". Vedle profesionálních herců, jako jsou Cyril Drozda nebo Miloš Maršálek, pracujeme s lidmi, kteří do projektu přinášejí vlastní příběhy, zkušenosti, humor i pohled na svět.

TN: Každý z našich spolupracovníků a spolupracovnic otevírá jiný pohled na stáří. Jana Holečková se věnuje digitální šikaně. Květoslava Podhradská přináší romskou perspektivu na stáří a stárnutí. Anna Hradílková otevírá téma seniorského klima aktivismu. Blanka Stehlíková se dotýká kontrastu mezi posedlostí dlouhověkostí na jedné straně a tématem důstojného dožití a práva rozhodovat o vlastním konci na straně druhé. Díky tomu nevzniká jeden obraz stáří, ale mozaika různých zkušeností, hlasů a postojů.

TD: Z pestré škály příběhů a pohledů na svět vychází i forma inscenace. Vzniká jako rozhlasový pořad ve veřejném prostoru, ve kterém se potkávají živé rozhovory, dokumentární výpovědi, hudba a stylizované divadelní obrazy.

Inscenace otevírá témata reality seniorství a mezigeneračních vztahů, která jsou vytlačována na okraj veřejné debaty. Jak může dle vás divadlo coby médium pomoci tuto tabuizaci prolomit?

VB: Nejsem si jistý, jestli jde přímo o tabuizaci. Spíš o to, že o některých problémech stáří mluvíme málo a o jiných možná příliš jednostranně. Často nahlížíme seniory jako pasivní členy společnosti, jako objekty péče. Neptáme se dost na jejich skutečné potřeby, zkušenosti nebo občanské postoje. Senioři jsou přitom velice aktivní, a někdy dokonce aktivističtí. Díky setkáním s gerontology a geriatry i díky dlouhým diskusím s našimi performery víme především to, že starší lidé nejsou homogenní a jednoduše uchopitelná skupina.

TN: Snažíme se vytvořit situaci, ve které se mohou potkat různé zkušenosti, různé generace a různé představy o tom, co znamená stáří a stárnutí. Důležitý je pro nás proces naslouchání. Nechceme mluvit za seniory, ale s nimi. Nechceme stáří ukazovat jen skrze křehkost nebo samotu, i když i tato témata k tomu neodmyslitelně patří. Zajímá nás stáří jako aktivní životní fáze. Proto je pro nás důležité například hnutí Klimababičky, které ukazuje, že stáří nemusí znamenat ústup do soukromí, ale naopak odpovědnost, angažovanost a podporu mladších generací.

Ptala se Anna Seifertová

Dokumentární divadelní road trip: Jak se velbloudice Pepita ocitla v zemi nikoho

Je jaro 1945, druhá světová válka právě skončila a lidé se pokoušejí vrátit k normálnímu životu. Z Deutschbrodu se narychlo stává Havlíčkův Brod, na úřadech se mění portréty vůdců za prezidenta Beneše a na Vysočině odkvétají šeříky. V tomhle zdánlivém poválečném klidu se ale kousek za městem, v lesích u obce Pohled, stane něco absurdního. Objeví se tu živá velbloudice. Místní si s ní nevědí rady – na maso se nehodí, pole s ní nezorají. Bizarní situace se chopí skupina kluků z čerstvě obnoveného skautského oddílu. Zvíře pojmenují Pepita a rozhodnou se ho odvést do bezpečí pražské zoo. Tím začíná více než stokilometrový pochod poválečným Československem v podání Horáckého divadla Jihlava.

Nová původní česká hra s názvem *Velbloud v zemi nikoho*, kterou napsal Vojtěch Balcar a zrežíroval Michal Moravec, sází na žánr dokufikce. Příběh kluků, kteří vedou exotické zvíře přes města jako Golčův Jeníkov, Čáslav, Kutná Hora nebo Kolín, totiž vychází ze skutečných událostí. Tvůrci při psaní čerpali z regionální historické literatury, skautských kronik, ale i z knih Miloše Doležala nebo Jiřího Padevěta, který detailně zmapoval poválečné násilí. Právě kontrast mezi klukovským dobrodružstvím a realitou jara 1945 tvoří jádro celé inscenace.

Cesta do Prahy není jen veselým putováním skautů. Cestou chlapci narážejí na svérázné, často divoké oslavy konce války, ale také na krutost, chaos a ztrátu ideálů. Exotický velbloud v inscenaci funguje jako silný symbol. Pro někoho představuje vytoužený mír a svobodu, pro jiného je naopak živou připomínkou toho, že svět kolem je po letech okupace hluboce vykloubený a zdaleka není v pořádku.

Na textové a významové výstavbě představení pracoval Jaroslav Čermák s autorem hry Vojtěchem Balcarem a společně se ujali i dramaturgie. Zvolili epizodickou strukturu, která inscenaci dává rychlé filmové tempo. Atmosféra se na jevišti neustále proměňuje – diváci sledují chvíle čisté grotesky a černého humoru, které vzápětí střídají lyrické obrazy nebo mrazivé dramatické momenty. Herci v dospělém věku zde s hravostí ztvárňují malé děti, přičemž klíčovým prvkem scénografie Michala Spratka je realistická loutka velbloudice v životní velikosti.

Velbloud v zemi nikoho ukazuje sílu takzvané mikrohistorie. Místo velkých politických dějin se zaměřuje na osudy obyčejných obyvatel Vysočiny v přelomové době. Výprava za záchranu Pepity je ve výsledku příběhem o odvaze, hledání vlastní identity a síle přátelství v momentě, kdy se jedna totalita hroutí a společnost teprve hledá svou novou tvář.

Julie Růžičková

Ach, ti muži...

Nedělní festivalový program nabídl dvě inscenace, které se každá po svém dotýkaly mužské zkušenosti. Zatímco jedna hledala její podobu v touze po moci a dominanci, druhá v každodennosti rodičovské péče. Výsledkem byly dva rozdílné pohledy na to, co dnes může znamenat být mužem.

První z nich byla interaktivní inscenace *Richard 3, 2, 1... teď!* z repertoáru Jihočeského divadla. Autor Erik Rothermel spolu s dramaturgem Davidem Košťákem vycházejí z osudu anglického krále Richarda III., jehož krvavou cestu k moci známe především díky dramatickému zpracování Williama Shakespeara. Nastínit děj tragédie by bylo vzhledem k návštěvnictvu divadelního festivalu nošením dříví do lesa. Postačí tedy zmínit, že tvůrci využili děj této „vyvražďovačky" k zábavnému propojení s oblíbenou kolektivní hrou Městečko Palermo. Přestože se během festivalového uvedení, kde většinu hlediště tvořili divadelní profesionálové či poučení návštěvníci, princip inscenace poměrně rychle odhalil, nelze říct, že by nudila, a to především díky Václavu Hoskovcovi v roli potutelného vypravěče Richarda. Herec se nenechal vykolejit občasnou neochotou ani ostychem publika a dokázal udržet svižné tempo celého představení.

Scénář nejen umně propojuje fabuli dramatu s principem hry, ale rámcové téma touhy po absolutní moci rezonuje i se současným fenoménem manosféry. Richard zpočátku připomíná sympaťáka, který chce být se všemi zadobře, během představení však postupně vypouští sexistické, machistické a jinak odpudivé narážky. Podobně se i jeho zdánlivě neutrální moderování hry začne jevit jako podezřelé. Svou vtíravou náklonností, manipulativností a postupně odhalovanou agresivitou připomíná samozvané alfa samce, kteří cílí především na dospívající muže. Richardovy promluvy připomenou rétoriku namakaných mužů slibujících úspěch, dominanci a obdiv žen výměnou za „pouhé" následování jejich pravidel. Právě v tomto propojení shakespearovského uchvácení moci se současnými mechanismy manipulace a budování kultu osobnosti nachází inscenace svůj nejpřesvědčivější rozměr.

U druhé inscenace s názvem *Otcové* asi není třeba dlouze vysvětlovat, čím se zabývá. Dvojice francouzských tvůrců, Élise Chatauret a Thomas Pondevie, ze souboru La Compagnie Babel se ve své performativní přednášce zaměřila na proměny otcovství, jeho současné podoby i obtíže, které s sebou tato rodičovská role přináší. Herci na začátku inscenace přinášejí odlišné životní zkušenosti, které se jim podařilo nasbírat během výzkumu v okrajových částech pařížské metropole. Za užití bílé magnetické stěny, jednoduchých světelných proměn a nenápadného hudebního doprovodu vyprávějí o jindy přísných, jindy milujících a jindy zcela absentujících otcích. Od konkrétních životních osudů se inscenace postupně přesouvá k obecnějším podobám otcovství. Právě zde se však začínají projevovat její limity.

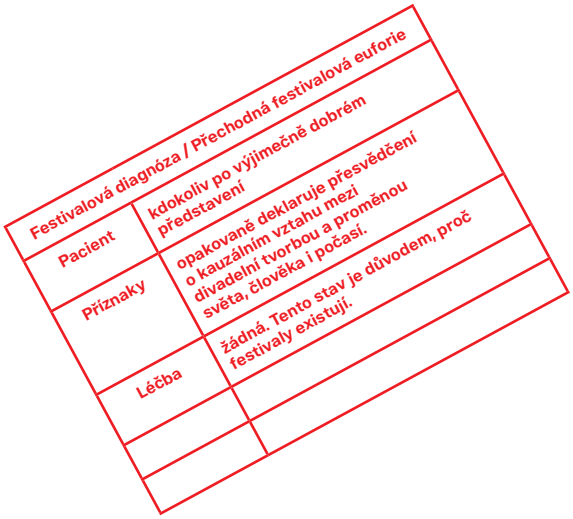
Vedle osobních výpovědí zaznívají názory odborníků, exkurzy do vývoje rodinného práva ve Francii i příklady z živočišné říše, kde se o potomstvo starají samci. Jednotlivé vrstvy se až příliš mechanicky doplňují a výsledný obraz zůstává spíše ilustrativní a jen zřídka překračuje rámec již známých argumentů. Přestože se inscenace dotýká tématu, které dnes bezpochyby rezonuje veřejnou debatou, během představení jsem si opakovaně kladl otázku, kam mě jako diváka vlastně vede. Tvůrci usilují o obhajobu citlivějšího modelu otcovství, jenž se více zapojuje do péče o dítě, a nelze s nimi než souhlasit. Méně se jim však daří otevírat hlubší rozpory či ambivalence, které současné debaty o rodičovství provázejí. Vše jako by bylo známé a doložené, jen je třeba to diváctvu vysvětlit. Někdy silné téma samo nestačí.

Štěpán Truhlařík

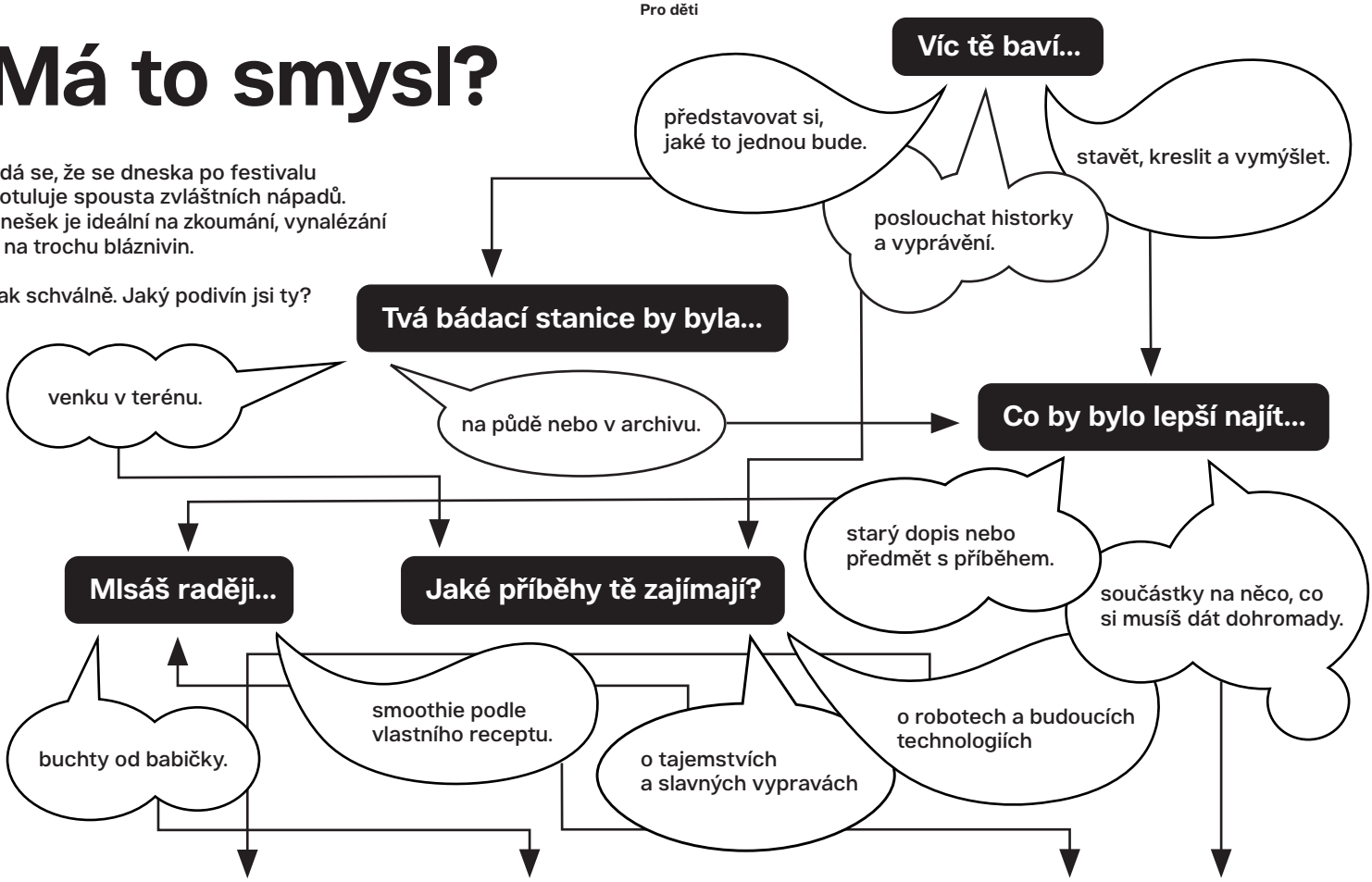

Má to smysl?

Zdá se, že se dneska po festivalu potuluje spousta zvláštních nápadů. Dnešek je ideální na zkoumání, vynalézání a na trochu bláznivin.

Tak schválně. Jaký podivín jsi ty?

Archeolog z budoucnosti

Baví tě nové věci a občas si představuješ, jak budou lidé žít za sto let. Zároveň ale víš, že některé věci z dneška by byla škoda ztratit. Všímáš si detailů a někdy tě napadnou otázky, které by ostatní ani nenapadly.

Tvá dnešní mise:
Najdi na festivalu něco, co by v budoucnosti určitě nemělo zmizet. Může to být zvuk, vůně, místo, věta, smích nebo úplná maličkost.

Badatel minulosti

Baví tě příběhy, tajemno a všechno, co už někdo zažil před tebou. Umíš dobře naslouchat a víš, že i vyprávění může být malý poklad.

Tvá dnešní mise:
Zeptej se někoho staršího na vzpomínku z dětství, kterou by nikdy nechtěl zapomenout.

Hronovský vynálezce

Napadají tě věci, které by vylepšily svět kolem, aby byl ještě o trochu lepší, zábavnější, praktičtější. Občas přijdeš s nápadem, který vypadá trochu jako nesmysl... Inu, ano!

Tvá dnešní mise:
Vymysli něco, co by festival ještě o trochu vylepšilo. Nový vynález? Divadelní stroj? Podivná vychytávka osobní potřeby?

Festivalový vynálezník

Zdá se, že si jeden podivínský vynálezce otevřel dílnu přímo na festivalu. Jenže jeho vynálezy jsou trochu... zvláštní.

Lapač ztracených potlesků
(pochytá potlesk, který někdo nestihl nebo zapomněl zatleskat)

Hledač zatoulaných příběhů
(najde příběhy, které se schovaly pod lavičku, za oponu nebo někomu v hlavě)

Rozesmívač publika
(pozná, kdy je potřeba přidat trochu legrace)

Odhalovač tajných překvapení
(upozorní tě, když se za rohem děje něco zajímavého)

Vyber vynález, který podle tebe opravdu dává smysl a nakresli ho! Nebo máš ještě lepší nápad? Tak do toho!

Co určitě nepropásni

Dnes se můžeš stát žákem ve *Škole Hron*, vydat se vykopat sny budoucnosti na *Archeologii* zítřka nebo zjistit, co všechno se může stát, když se věci dají do pohybu *Dokola*.

Čas Time	Lokace Location	Hlavní program Main programme	Interpret Artist	Jazyk Language	Věk Age	Žánr Genre	Vstupné Admission
09.30—10.15	Studio Divadla Drak	Entrañas / Nitro Insides	El Patio Teatro	španělština, české a anglické titulky Spanish, Czech and English subtitles	9+	divadlo theatre	300 Kč
10.00—11.00	Studio Beseda	Pères / Otcové Fathers	La Compagnie Babel	francouzština, české titulky French, Czech subtitles		divadlo theatre	290 Kč
10.30—11.30	Laboratoř Divadla Drak	Richard 3, 2, 1... teď! Richard 3, 2, 1... Now!	Jihočeské divadlo		15+	divadlo theatre	220 Kč
10.30—11.20	Hlavní scéna Divadla Drak	Škola Hron School by Hron	Divadlo Drak		8+	divadlo theatre	220 Kč
12.00—18.00	Galerie Artičok	Atmosféra divadelního festivalu Atmosphere of the Theatre Festival	Centrum uměleckých aktivit			doprovodný program acompanying program	zdarma free entry
14.00—21.00	Casa Pessoa	Temná kavárna Dark Café	Nezisková organizace Tyfloservis		věkově neomezeno no age limit	doprovodný program accompanying program	zdarma free entry
14.00—16.00	Plenér Divadla Drak	Kabinet prof. Haussuby Professor Haussuba's Cabinet	vi.TVOR	nonverbální nonverbal	6+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
14.30—18.30	Plenér Divadla Drak	Kolotoč a herní prvky řezbáře Matěje The Carousel and the Playthings of Matěj the Woodcarver	Řezbář Matěj		7+	doprovodný program accompanying program	dobrovolné voluntary admission
14.30—18.30	Plenér Divadla Drak	Archeologie zítřka: Expedice za sny a smysly Archaeology of Tomorrow: An Expedition into Dreams and the Senses	Sladovna Písek			dílna workshop	dobrovolné voluntary admission
15.00—15.45	Šapitó Žižka	Improhry pro děti Improv games for children	Paleťáci		7+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
15.00—15.45	Laboratoř Divadla Drak	Obr Giant	FRAS	nonverbální nonverbal	8+	divadlo theatre	180 Kč
15.00—16.00	Šapitó U Kašny	Čert tě vem! Go to Hell!	Divadelní spolek LokVar		6+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
15.30—16.10	Letní scéna	Bleší cirkus Flea Circus	Ivana Bílková		3+	divadlo theatre	zdarma free entry
16.00—16.30	Jižní terasy	Yama – uba, the oldest women on the world	Katanari	slovenština Slovak	8+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
16.00—17.40	Studio Beseda	Monstrum Monster	Divadlo v Řeznické		15+	divadlo theatre	450 Kč
16.00—20.00	Žižkovy sady	Dokola Round and Round	FRAS		5+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
16.00—16.45	Pod plachtou Divadla Drak	Janek Chlubil Johnny the Boaster	Buchty a loutky	čeština, znakový jazyk Czech, Sign language	3+	divadlo theatre	180 Kč
16.00—18.00	Open Air Stan	Koláží do snu Through collages to a dream	Marie Juklíková		věkově neomezeno no age limit	dílna workshop	zdarma free entry
16.00—16.45	Šapitó Žižka	Sdílecí kruh drobných radostí Sharing Circle of Small Joys	Paleťáci		věkově neomezeno no age limit	performance	dobrovolné voluntary admission
17.00—19.00	Žižkovy sady	Prezentace činnosti Hra-na	Hra-na			doprovodný program accompanying program	zdarma free entry
17.00—18.00	Žižkovy sady	Elektroband	Elektroband			hudba music	dobrovolné voluntary admission
17.00—19.00	Plenér Divadla Drak	Kabinet prof. Haussuby Professor Haussuba's Cabinet	vi.TVOR	nonverbální nonverbal	6+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
17.00—17.45	Městská hudební síň	Viva Andalucía Viva Andalucía	La Pasión – taneční škola			divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
17.00—17.50	Pod hradbami	Sjen	Vim kolektiv		8+	divadlo, nový cirkus theatre, new circus	dobrovolné voluntary admission
17.00—18.30	Šapitó Divadla Drak	Čarokrásný thaumatrop The Charming Thaumatrope	Čarokrásno kolektiv		6+	dílna workshop	dobrovolné voluntary admission
17.30—18.30	Šapitó Žižka	Bav se improm Have fun with Improv	Paleťáci		věkově neomezeno no age limit	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
17.30—18.10	Studio Divadla Drak	Transport: Bod zlomu Transport: Tipping Point	Divadlo ALFA	čeština, anglické titulky Czech, English subtitles	13+	divadlo theatre	220 Kč
17.30—19.00	Malé náměstí	tohle město není pro starý no elders in this city	Chemické divadlo a Divadlo Setkání	anglické titulky English subtitles	12+	divadlo, performance theatre, performance	250 / 120 Kč (senioři*ky)
18.00—19.15	Nové Adalbertinum	Tarzan a jeho družka Tarzan and His Companion	DS NA TAHU Červený Kostelec		věkově neomezeno no age limit	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
18.15—19.00	Klub Divadla Drak	Kitchen Table – Transport: Bod zlomu Kitchen Table – Transport: Tipping Point	Lektorský ateliér Divadla Drak			doprovodný program accompanying program	zdarma free entry
18.30—19.30	Hlavní scéna Divadla Drak	Můj Hood My Hood	Collective Coller		13+	divadlo, hudba theatre, music	280 Kč
19.00—19.45	Radnice	Dívčí válka The Maiden's War	Loutky v nemocnici		12+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
19.00—21.20	Klicperovo divadlo	Velbloud v zemi nikoho A Camel in No Man's Land	Horácké divadlo Jihlava		10+	divadlo theatre	350 / 370 / 390 Kč
19.30—20.15	Laboratoř Divadla Drak	Obr Giant	FRAS	nonverbální nonverbal	8+	divadlo theatre	180 Kč
20.00—21.00	Šapitó Žižka	Volná scéna Open stage	Paleťáci		věkově neomezeno no age limit	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
20.00—20.45	Radnice	Kitchen Table – Dívčí válka Kitchen Table – The Maiden's War	Lektorský ateliér Divadla Drak			doprovodný program accompanying program	zdarma free entry
21.00—21.15	Jižní terasy	Školní výlet School Trip	Václav Bartoš		věkově neomezeno no age limit	performance	dobrovolné voluntary admission
21.00—22.00	Šapitó U Kašny	Kvietah	Kvietah			hudba music	dobrovolné voluntary admission
21.00—22.15	Nové Adalbertinum	Jak uvařit žábu How To Boil A Frog	Divadelní spolek VICENA	slovenština Slovak	15+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
21.20—22.50	Letní scéna	Factorial! Orchestra	Factorial! Orchestra			hudba music	zdarma free entry
21.30—23.00	Radnice	SLAM POETRY SHOW!	Detour Productions		12+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
21.30—22.30	Šapitó Divadla Drak	DVA	DVA			hudba music	dobrovolné voluntary admission
21.30—22.30	Šapitó Žižka	Jen pro Tebe Just for you	Paleťáci		věkově neomezeno no age limit	performance	dobrovolné voluntary admission
22.30—00.30	Šapitó Žižka	Hudební jam Jam Session	Paleťáci		věkově neomezeno no age limit	hudba music	dobrovolné voluntary admission
22.30—00.30	Šapitó U Kašny	Chubasquero	Chubasquero			hudba music	zdarma free entry

Čas Time	Lokace Location	Hlavní program Main programme	Interpret Artist	Jazyk Language	Věk Age	Žánr Genre	Vstupné Admission